

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 357/21
18.2.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Весне Мاستиловић, председника већа, Весне Миљуш и Весне Дамјановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ул. ... бр. ..., чији је пуномоћник Петар Ивановић, адвокат из Београда, поштански преградак 9, 11177 Београд 53, против тужених ББ, одговорног уредника Интернет портала “Kurir.rs”, Београд, ул. Влајковићева бр. 8 и Привредног друштва “Adria Media Group” д.о.о. Београд, ул. Влајковићева бр. 8, чији је заједнички пуномоћник Бранислав Глогоњац, адвокат из Београда, Трг Николе Пашића бр. 12, ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о жалби тужиоца која је изјављена против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 186/19 од 26.5.2021. године, у седници већа одржаној дана 18.2.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужиоца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 186/19 од 26.5.2021. године.

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосновани захтеви тужиоца и тужених за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 186/19 од 26.5.2021. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тражено да се обавезу тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете солидарно исплате и то, због повреде права на достојанство личности износ од 400.000,00 динара и због повреде права на приватни живот и лични запис износ од 250.000,00 динара, све са законском затезном каматом од пресуђења до коначне исплате у року од 15 дана од пријема пресуде. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженима исплати на име трошкова парничног поступка

износ од 83.250,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужилац побијајући исту у целости из свих законом прописаних разлога.

Апелациони суд је испитао ожалбену пресуду, у границама овлашћења из члана 386. Закона о парничном поступку, па је оценио да је изјављена жалба неоснована.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка које су прописане чланом 374. став 2. тачке 1, 2, 3, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које овај суд, као другостепени, пази по службеној дужности, а жалбом се неосновано указује да је приликом доношења ожалбене пресуде учињена битна повреда одредаба парничног поступка која је прописана чланом 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, с обзиром да су у пресуди наведени разлози о битним чињеницама, који су јасни и непротивречни, а изрека пресуде је разумљива и у складу са разлозима пресуде, тако да ожалбена пресуда нема недостатака због којих се не може испитати.

Према утврђеном чињеничном стању, дана године на интернет порталу “Kugig.rs” у ... часова објављен је текст под насловом “...”. У самом тексту је наведено да се причало о томе како је брак ВВ са ГГ пропао због афере са ... 2004. године, после само три месеца идиле, међутим то није једини пут када је ухваћена “на делу” са својим запосленима, на церемонији доделе награде “...” где је проглашена за ... године. Наведено је да је ВВ усликана пред излазак на сцену, а њен телохранитељ ју је том приликом потапшао по задњици, те да се за ... ДД удала годину дана раније, па узимајући у обзир тренутни скандал који тресе кућу ВВ – ДД, ... је одувек испадао рогоња. Даље је наведено да је фотографија (која прати овај текст) настала у бекстејџу догађаја године. На објављеној фотографији која је саставни део текста тужилац и ... ВВ су у покрету, у првом плану фотографије је тужилац који својом десном руком држи за руку ... ВВ (која је предмет извештавања у новинарском тексту) и која се креће иза њега, док је видљиво да се на њеној десном боку налази мушка рука. На фотографији се налази и мала фотографија која представља увеличани део једног сегмента велике фотографије, и то дела на коме се види рука на десном боку ВВ. У моменту објављивања фотографије тужилац је био ... ВВ, али у моменту објављивања текста више није радио за њу. Због објављене фотографије тужилац и његова породица (...) имали су непријатности. Родбина и пријатељи су се распитивали о чланку, питали су га да ли је тачно да је у емотивној вези са ВВ. Тужилац није себе препознао у делу текста: “том приликом потапшао по задњици”, зато што се он кретао испред ње, држао ју је за руку, правио јој је простор да прође до бине. Повредио га је део текста где се наводи да је први брак ВВ пропао због ..., где се помињу рогови и где се наводи да је ... у емотивној вези са ВВ. Фотографија је настала неких тридесетак метара од бекстејџа. Одговорни уредник интернет портала “Kugig.rs”, где су текст и фотографија објављени, је тужени ББ, а издавач је тужени Привредно друштво “Adria Media Group” д.о.о. Београд.

На овако правилно и потпуно утврђено чињенично стање првостепени суд је правилном применом материјалног права, и то одредби чл. 5, 9, 79, 80, 82, 112, 113, 114.

и 115. Закона о јавном информисању и медијима као и чл.10 Конвенције о заштити људских права и основних слобода, донео ожалбену пресуду, за коју је дао довољно разлога, које прихвата и овај суд као другостепени. Најпре, правилно је закључио првостепени суд да садржина новинарског текста заједно са насловом и пратећом фотографијом нису подобни да повреду част и углед тужиоца, имајући пре свега у виду да наводи из новинарског чланка нису лезионо способни да би довели до личне повређености тужиоца. Такође, тужилац је као телохранитељ обезбеђивао безбедност познате певачице, те је био у њеној пратњи када је излазила на бину фестивала “...” у ком тренутку је настала фотографија на којој се јасно уочава да тужилац певачицу држи за руку док хода испред ње, па како се на основу члана 82. став 2. тачка 6. и тачка 10. Закона о јавном информисању и медијима лични запис може се изузетно објавити без пристанка лица уколико се лице није противило прављењу записа (иако је знало да се то чини ради објављивања), као и да се ради о запису са јавног скупа, то није дошло до повреде права личности тужиоца. Стога, правилно је првостепени суд одбио тужбени захтев јер тужени нису повредили тужиочева заштићена права и слободе.

Супротно жалбеним наводима да суд није потпуно и правилно утврдио чињенично стање, Апелациони суд је оценио да је првостепени суд савесном и брижљивом оценом сваког доказа засебно, свих доказа као целине, те на основу резултата целокупног поступка закључио да је тужбени захтев неоснован, крећући се границама утврђивања чињеница које су странке изнеле током поступка и изводећи само доказе које су странке предложиле, сходно расправном начелу прописаном одредбом члана 7. Закона о парничном поступку. Фотографија и новинарски текст се односе на извештавање о животним активностима познате јавне личности, певачице Јелене Карлеуше, што је догађај од интереса за јавност, док је тужилац фотографисан као пасивни учесник тог догађаја. Садржај новинарског чланка је усресређен на околности које се тичу певачице (брак ВВ и ГГ који је окончан разводом ... године, “инцидент” пред излазак на сцену када је њен ... “потапшао по задњици” и скандал поводом њених експлицитних фотографија), те се текст не односи на тужиоца. Иако је тужилац на фотографији која прати садржај текста, јасно уочљив као, он се не доводи у вези ни са бракоразводном парницом из ... години нити са догађајем из ... године када је настала фотографија, а који су предмет новинарског извештавања. Просечан читалац, читајући текст у вези са фотографијом, објективно не може извући закључак да је тужилац ... због кога је “пропао брак” ВВ (у тексту назначено да је догађај са фотографије из ... године, а развод се догодио пет година раније), као ни да је тужилац својом руком “потапшао по задњици” Поред тога што је исправан закључак првостепеног суда да из новинарског текста не произлази закључак да је ВВ у моменту настанка фотографије била у емотивној вези са било којим ..., то ни наслов текста нити фотографија не представљају формалну увреду нити повреду тужиочевог људског достојанства.

Неосновано се жалбом тужиоца указује да део наслова “те вечери је била са мужем, а у бекстејџу ...” су речи због којих тужилац трпи поругу (узимајући у обзир целокупан контекст текста и фотографије). Наиме, слобода новинарског изражавања обухвата и могуће прибегавање одређеном степену претеривања и провокације, па тако наслов текста је био усмерен према ... ВВ, а из навода новинарског текста и саме фотографије не може се ни претпоставити да се у бекстејџу догодило било шта што се доводи у везу са личношћу тужиоца. Тачно је да се на великој фотографији налази и

мања фотографија, али иста представља само увећани део велике фотографије. Ове две фотографије су графички повезане троуглом како би се читаоцима указало на који део велике фотографије да обрате пажњу, па се неосновано жалбом тужиоца указује да наслов текста и мања фотографија имплицирају на неки посебан догађај из бекстејца, а не на тренутак када пре изласка на сцену тужилац, као телохранитељ, корача испред певачице држећи је за руку.

Објављена фотографија ни на који начин није вређала част или интегритет тужиоца у смислу одредбе Закона о јавном информисању и медијима, јер је иста била усмерена на обавештавање јавности о догађајима из јавног живота једне јавне личности за који увек постоји интерес јавности да буде обавештена. Без утицаја на другачију одлуку је што се на фотографији не уочава оно на шта се у тексту имплицира (на фотографији се уопште не види да је неко при изласку на сцену “потапшао по задњици” ..., већ је рука на десном боку ...), јер су у том смислу штету могли да претрпе само певачица и особа чија је рука фотографисана критичном приликом. Тужилац према положају тела ни на који начин није могао своју руку да ослони на десни бок певачице, из једноставног разлога што се кретао испред ње држећи је за руку, па тако просечан читалац није могао овај гест ни да повеже са личношћу тужиоца, без обзира што се његов лик налази на фотографији.

Неосновано се жалбом тужиоца указује да је објављивањем фотографије повређено тужиочево право на приватност. На фотографији се види тужилац у вршењу своје редовне дужности (обезбеђивања безбедности певачице пре изласка на сцену фестивала) и исто указује да није у питању информација из приватног живота тужиоца. Приликом утврђивања да ли је објављивање фотографије неке особе довело до повреде права на приватни живот, од значаја је на који начин се дошло до одређене фотографије, па како је несумњиво утврђено да је фотографија настала приликом певачициног појављивања на фестивалу “...”, то се не тражи сагласност заинтересованог лица јер је реч о јавном скупу. Информације из текста и фотографија су усмерене на личност ВВ, па је тако тужилац фотографисан као пасивни учесник тог догађаја (као последица професије којом се бави – телохранитељ јавних личности који су стално изложени медијима и фотографима), те се његов запис основу 82. став 2. тачка 10. Закона о јавном информисању изузетно могао објавити и без његовог пристанка из чега следи да нема повреде права на запис лика и права на приватност па је тужбени захтев за овај облик штете правилно одбијен. Такође, из исказа тужиоца неспорно је утврђено да се тужилац критичном приликом није противио фотографисању.

Правилна је и одлука о трошковима поступка која је садржана у ставу другом изреке побијане пресуде, с обзиром да је донета правилном применом одредбе члана 150, 153. и 154. Закона о парничном поступку због чега је побијана пресуда и у ставу другом изреке потврђена.

С обзиром на напред наведено, Апелациони суд у Београду је применом чл. 390. и чл. 401. тачка 2 Закона о парничном поступку одлучио као у ставу првом изреке ове пресуде.

Трошкови другостепеног поступка странкама нису признати јер тужилац није успео у жалбеном поступку, а туженима одговор на жалбу није била нужна и неопходна радња за вођење другостепеног поступка, те је одлука у ставу другом изреке ове пресуде донета применом одредбе члана 165. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Мاستиловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић